

HRNEÄŒKY, NEJEN NA DUÅ IÄŒKY VII.

ÄŒtvtek, 23 duben 2009

JÃ³zÃ³, hrneÄ•ky - ÄjÄjÄjch... na kÄjvu, Ä•aj, mlÄ•Ä•ko s medem Ä•i polÄ•ovku. MÄjm jich mraky - aÄ¥ uÄ¾ v prÄ•ici, na chatÄ• kaÄ¾dÄ½ mÄj svÄ• pevnÄ• mÄ•sto a je jen mÄj. VÄ¾dy si je velmi peÄ•livÄ• a intuitivnÄ• vybÄ•rÄ•m. MÄjm jich spousty na dajÄ• se v nich najÄ•t nejrÄ•znÄ•jÄjÄ•- a nejtajnÄ•jÄjÄ•- vÄ•ci a vÄ•ciÄ•ky. JinÄ½ hrneÄ•ek mÄjm na kÄjvu a jinÄ½ na kafÄ•Ä•ko.

V prÄ•ici mÄjm jeden super oblÄ•benÄ½ blankytnÄ• modrouÄ•kÄ½ s volskÄ½m voÄ•kem a je na nÄ•m napsÄ•jno v angliÄ•tinÄ• "sluneÄ•nÄ½m vÄ¾dy nahoru", mÄjm ho moc rÄ•da a pÄ•TMinÄ•jÄjÄ•- mi dobrou nÄ•ladu a chuÄ¥ do prÄ•ice.

Pamatuji se docela dobÄ•te, jak jsem si ho vybÄ•rala; byla jsem krÄ•itce po rozvodu a zaÄ•ala jsem novÄ½ Ä¾ivot po dvaceti letech, jako novÄ•j svobodnÄ•j Ä¾ena, zmÄ•nila jsem Ä•jatnÄ•k, vizÄ•jÄ¾

a k tomu patÄ•mil i novÄ½ hrneÄ•ek, ze kterÄ•ho vyzaÄ•oval optimismus do budoucnosti, protoÄ¾e vÄ•jechno zaÄ•Ä•-nÄ•j nejprve myÄ•lenkou ...

Doma v barÄ•Ä•ku mÄjm kameninovÄ½ pÄ•llitrÄ•k, hodnÄ• modrÄ½ s bÄ•-lÄ½ma malÄ½ma kytÄ•kama, dÄ•jvÄ•jm si do nÄ•j rÄ•jno kafÄ•Ä•ko a uÄ¾Ä•-vÄ•jm si rÄ•jna u krbÄ•ku nebo na zahrÄ•dce; za krkem mi vÄ•tÄ•jinou sedÄ• koÄ¥Ä•tko Bihan a Ä•jtÄ•Ä•Ä•tko Ki se mi do nÄ•j snaÄ¾Ä•- urputnÄ• strÄ•it nos, kÄjvu totiÄ¾ miluje. MÄjm z nÄ•j pocit takovÄ• tÄ• starobyliÄ• domÄ•jcÄ•- pohody beze spÄ•chu, kdy byl na vÄ•jechno Ä•as a rÄ•jna zaÄ•Ä•-nala tÄ•-m, Ä¾e sis vychutnala dobrouÄ•kÄ•, voÄ•avÄ• kafÄ•Ä•ko. ManÄ¾el mÄj podobnÄ½ hodnÄ• modrÄ½, jenÄ¾e s prouÄ¾kama, protoÄ¾e je duÄ•jÄ•- nÄ•moÄ•TNÄ•k. Koupili jsme si je spolu na hrnÄ•Ä•-Ä•TMskÄ•om trhu v TÄ•Meboni, neÄ¾e jsme zaÄ•ali stavÄ•t barÄ•Ä•ek.

.....

U maminky mÄjm bÄ•-lÄ½ pÄ•llitrÄ•k s modrÄ½ma vÄ•trnÄ½ma mlÄ½nama a kdyÄ¾ tam jedu, tak jÄ•- uÄ¾e pÄ•TMedem volÄ•jm a Ä•TÄ•-kÄ•jm, maminko udÄ•lej mi prosÄ•-m Ä•ajÄ•-k s citronkem do mlÄ½nÄ•-, ju? Je letitÄ½, ani si netroufÄ•jm odhadnout, jak moc. PÄ•TMipomÄ•nÄ•j mi tÄ•tu a tu jeho vÄ•trnou, divokou a nespoutanou povahu, takÄ• ho mÄ•l rÄ•jd. Po nÄ•m jsem zdÄ•dila pÄ•jr starÄ½ch obrovskÄ½ch kameninovÄ½ch dÄ¾bÄ•jnÄ•-, ale to uÄ¾ bylo zase jinÄ• vyprÄ•vÄ•nÄ•.

U Ä•ikulky mÄjm Ä¾lutÄ½ pÄ•llitrÄ•Ä•ek s Ä•ervenÄ½mi puntÄ•ky, je veselj jako Ä•ikulka sÄ•jm, sÄ•jÄ• z nÄ•j pohoda a jistota, Ä¾e vÄ•jechno bude jen dobrÄ•.

SpÄ•TMÄ•dÄ•ime u nÄ•j se Ä•ikulkou velkÄ• kreativnÄ•- a pracovnÄ•- plÄ•ny, je z tÄ•ch hrneÄ•kÄ•- vlastnÄ• nejmladÄ•-.

A kdykoliv tam jedu, než dorazím, mějme i v něm Čerstvě
čaj-k.

To je strašně moc milo.

A zase žíkulka měj u mě pálitrážek z jedobála keramiky s
modrými látkami, nechává si do něj dřílat kafáčko a pijí z něj pouze on.

Miluju hrnáček - skleněný trhy, vždy odejdu s
nějakým hrnečkem.

No než-m, zda by se to nemalo láčit? A
jestlipak to nebude dřídat?

Ověřem - nikdo neměj na moji zlatou
starou tetítku z Budapeštic.

Ta hrnečky milovala,
miluje a bude milovat,
a navíc to o ně- každá většina,
takže jich dostává mraky,
až už pálitrážky, hrnečky, hrnáček-čeky,
kofláčky a takové ty dužníkové -
vodnické s pokličkama.

Doma si na ně nechala udělat speciální
poličky,
měj je vždy a tak se v dřívodku vžebec
nenudě,
protože z nich můžeme stále dokolečka
utárat prach.

Jednou
mi ČTMČ-kala:

"Ačkou
um ČTMČ u, tak budou všechny tvoje".

Trošinku
má to vyděsilo a začala jsem pánem Čeklet, co si s nimi tak asi počnu, a kam je dřím.

No
- jenom - když jsem na něco moc myslím, tak se odpovídám brzy dostaví - sama

Netrvalo dlouho a dostala
jsem tě-pek na zájemek do Roztok u Prahy a protože je to od nás kousek, tak jsem
si udělala hezký nedělní odpoledne a vyrazila.

Máli tam stálou expozici
nejznámějších hrnek a z nejznámějších hrnek, aby se i jiné lidé mohli pokochat tou
nádherou.

Onehději jsem v
Kralupech objevilo jedno Čelezovské muzeum, když jsem šla pro žrouby - a tam vžim
majetkového mnoha a mnoha různých hrnek, až mi oči páněly. Panmajitelka má
majitelka chápala a dostala jsem dovolenou - jsem za pult a sáhnout si na ně a
vybírat si a rochat se v nich. Asi je panmajitelka stejně potřebná jako
já.... No, tám mi tam padly do oka, takový hezouněk, kytice kované a velmi
romatický, asi se tam pro ně zastaví - ne že bychom nemáli doma z čeho pít, ale
tak nějak cítit, že je děsná nutná potřeba.

Onehději jsem v
Kralupech objevilo jedno Čelezovské muzeum, když jsem šla pro žrouby - a tam vžim
majetkového mnoha a mnoha různých hrnek, až mi oči páněly. Panmajitelka má
majitelka chápala a dostala jsem dovolenou - jsem za pult a sáhnout si na ně a
vybírat si a rochat se v nich. Asi je panmajitelka stejně potřebná jako
já.... No, tám mi tam padly do oka, takový hezouněk, kytice kované a velmi
romatický, asi se tam pro ně zastaví - ne že bychom nemáli doma z čeho pít, ale
tak nějak cítit, že je děsná nutná potřeba.

Pa pa vžici, napište taky o svátku

sbÃ-rkÃjch

Inka